

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **B. B.**, narozený „X“
státní příslušnost Ukrajina
bytem „X“
zastoupený advokátkou Marií Kurkovou
sídlem Školní 10, 147 00 Praha
adresou pro doručování: Pod Křížíkem 9, 147 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2018, č. j. MV-15088-6/SO-2015,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 7. 2. 2018, č. j. MV-15088-6/SO-2015, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce **9 800 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2018, č. j. MV-15088-6/SO-2015, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 18. 9. 2014, č. j. OAM-53141-26/DP-2013, kterým byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, neboť byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. 7. 2. 2018, se již nacházel ve stavu fikce neodsouzení ke všem uloženým trestům a mělo by se na něj nahlížet jako by nebyl odsouzen. Výpis z Rejstříku trestů, který si žalovaný obstaral dne 10. 1. 2018, již neobsahoval žádné záznamy o odsouzení na základě trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 vydaného v trestním řízení vedeném pod sp. zn. 8 T 242/2013, neboť se žalobce osvědčil. Ve vztahu k odsouzení v trestním řízení vedeném pod sp. zn. 2 T 101/2015 Okresním soudem v Kutné Hoře uvedl, že dne 14. 12. 2017 bylo vydáno rozhodnutí o tom, že se žalobce osvědčil. Dne 14. 12. 2017 tedy pominuly důvody neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dané § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a tato skutečnost měla být žalovaným jako odvolacím orgánem zohledněna. Pokud žalovaný v průběhu odvolacího řízení obstarával další důkazy, a to zejména výpis z Rejstříku trestů ze dne 10. 1. 2018, měl v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu poskytnout žalobci možnost se s tímto důkazem seznámit a vyjádřit se k němu. Teprve po provedení tohoto procesního úkonu by žalovaný mohl o odvolání žalobce rozhodnout.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že byl žalobce pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, je vyloučena jakákoliv diskrece stran přiměřenosti a je povinností nalézacího správního orgánu pobytové oprávnění zrušit. Žalobce si při páčání trestné činnosti musel být vědom, že se svým protiprávním jednáním může připravit o oprávnění pobývat na území České republiky. Žalovaný si skutečně za účelem ověření aktuálního stavu věci obstaral výpis z evidence Rejstříku trestů ze dne 10. 1. 2018, ve kterém je uvedena informace o odsouzení žalobce za spáchání přečinu rozsudkem, který vydal Okresní soud v Kutné Hoře dne 30. 9. 2015. K neseznámení žalobce s touto skutečností žalovaný uvedl, že žalobce si této skutečnosti o uvedeném odsouzení musel být vědom a s rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře byl jistě seznámen. Na žalobci bylo, aby správnímu orgánu poskytl veškeré

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

informace a tvrzení, že důvody neprodloužení platnosti jeho povolení pominuly. To se však ani v rámci odvolacího řízení prokazatelně nestalo.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný uvedl, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání a žalobce nesdělil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoliv byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání uděluje.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny. Soud po zvážení skutkového a právního stavu případu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností od 9. 8. 2012 do 7. 10. 2013. Dne 23. 9. 2013 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a zákona o pobytu cizinců. V průběhu řízení si správní orgán I. stupně vyžádal výpis z Rejstříku trestů, z něhož bylo ke dni 30. 6. 2014 zjištěno, že obsahuje záznam o odsouzení žalobce trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. 8 T 242/2013, který nabyl právní moci dne 16. 4. 2014, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání úmyslného přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v rozhodném znění (dále jen „trestní zákoník“), za který byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 30 měsíců, přičemž zkušební doba byla stanovena do 16. 10. 2016 a dále byl žalobci uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 30 měsíců. Správní orgán I. stupně pak založil zamítnutí žádosti žalobce na uvedeném odsouzení. V průběhu odvolacího řízení si žalovaný za účelem ověření aktuálního stavu vyžádal rovněž výpis z Rejstříku trestů, z něhož ke dni 10. 1. 2018 vyplynulo, že uvedený trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 2 již není v tomto výpisu uveden, ale je zde uvedeno jiné odsouzení žalobce, a to rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 2 T 101/2015, který nabyl právní moci dne 30. 9. 2015, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání úmyslného přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a byl odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin, vykonaným dne 3. 9. 2016, a k zákazu činnosti Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 12 měsíců, přičemž bylo podmíněně upuštěno od výkonu trestu na zkušební dobu 8 měsíců, která uplynula dne 17. 11. 2017. Žalovaný ve svém žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že s ohledem na uvedená zjištění nelze žalobci jeho pobyt prodloužit.

7. Soud se nejprve zabýval procesní námitkou, že žalobce nebyl před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí seznámen s podklady rozhodnutí, zejména s výpisem z Rejstříku trestů ze dne 10. 1. 2018. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37). Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
8. Podle § 36 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
9. Podle § 93 odst. 1 správního řádu jestliže v této hlavě není stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části.
10. Z uvedených ustanovení správního řádu vyplývá povinnost odvolacího orgánu dát účastníkovi řízení před vydáním rozhodnutí o odvolání možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jestliže odvolací orgán správní spis o další podklady doplnil. V daném případě je ze správního spisu zřejmé, že žalovaný doplnil správní spis o výpis z Rejstříku trestů ze dne 10. 1. 2018, aniž by žalobci byla dána možnost se s jeho obsahem před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí vyjádřit. Soud však konstatuje, že ne každé porušení ustanovení o řízení před správním orgánem musí vést ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. se rozhodnutí pro vady řízení zruší jen pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
11. Soud se tedy zabýval tím, jaké dopady mohlo mít uvedené pochybení žalovaného. V tomto směru lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2013, č. j. 1 As 54/2013-50, který se zabýval případem, ve kterém se cizinec, jemuž byla zrušena platnost povolení dlouhodobého pobytu, v průběhu odvolacího řízení osvědčil. Z uvedeného rozsudku mimo jiné vyplývá, že pokud zjistí správní orgán při posuzování trestní zachovalosti cizince ze správního spisu skutečnosti, které ukazují, že záznam v Rejstříku trestů již neodpovídá skutečnosti, je správní orgán povinen, v souladu se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu) a zásadou spolupráce v zájmu dobré správy (§ 8 odst. 2 správního řádu), ověřit aktuálnost údajů Rejstříku trestů. Zpoždění s promítnutím trestněprávních skutečností do Rejstříku trestů nemůže jít k tíži cizince. Dále Nejvyšší správní soud dovodil, že odvolací orgán je povinen s nově opatřeným výpisem z Rejstříku trestů cizince seznámit podle § 36 odst. 3 správního řádu. I z dalšího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4 As 70/2012-54, vyplývá, že odvolací orgán musí zohlednit trestní zachovalost, ke které došlo v průběhu odvolacího řízení, z důvodu zahlazení trestního odsouzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

12. Vzhledem k tomu, že odsouzení, na kterém bylo založeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, bylo v době rozhodování žalovaného již zahlazeno a v Rejstříku trestů nebylo uvedeno, bylo nutno vycházet z nově evidovaného odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 30. 9. 2015. Z výpisu Rejstříku trestů ze dne 10. 1. 2018 je patrné, že k uvedenému dni byl již uložený trest obecně prospěšných prací vykonán. Podle § 65 odst. 4 trestního zákoníku se na pachatele, kterému byl uložen trest obecně prospěšných prací, hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán. Rovněž pro výkon trestu zákazu činnosti podle § 74 odst. 2 trestního zákoníku platí, že byl-li trest zákazu činnosti vykonán, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen. Žalobce tvrdí, že dne 14. 12. 2017 bylo rozhodnuto Okresním soudem v Kutné Hoře, že se osvědčil, tomu napovídá i konec zkušební doby podmíněného upuštění od výkonu trestu zákazu činnosti dne 17. 11. 2017.
13. Na základě shora uvedeného je zřejmé, že záznam v evidenci Rejstříku trestů o rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře opatřený žalovaným, byl pro žalobce zásadní, neboť se od něj odvíjí úspěšnost žádosti žalobce. Již v době rozhodování žalovaného se jenom z výpisu z evidence Rejstříku trestů podával pravděpodobný závěr o zahlazení odsouzení žalobce a tím i o jeho trestní zachovalosti podle zákona o pobytu cizinců.
14. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že dospěl k závěru, že žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť neumožnil žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí, což mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci, a proto soud výrokem I. rozsudku žalobou napadené rozhodnutí zrušil. Současně podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku.
15. Žalobce měl v projednávané věci úspěch, a proto soud výrokem II. v souladu s § 60 odst. 1 věty první uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku v celkové výši 9 800 Kč, která se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu a dále z částky 6 200 Kč za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč poskytnuté právní zástupkyní Mgr. Marií Kurkovou, advokátkou, [převzetí věci, podání žaloby, a to podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d), § 12 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“], a z částky 600 Kč za s tím související 2 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 AT. Uloženou povinnost náhrady nákladů řízení je žalovaný povinen splnit v obvyklé lhůtě. Náhradu nákladů řízení za návrh na přiznání odkladného účinku, který nebyl úspěšný, soud nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. července 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.